

[Finansministeren.]

Det ærede Medlem Hr. Paul Holt talte om visse Stillingsbetegnelser, som han ønskede ændret. Det er Ønsker, som jeg ogsaa har hørt fra anden Side. Der er visse Tilfælde, hvor man ønsker Stillinger betegnet med Navne, der klinger af mere, end Tilfældet er nu. Det er muligt, at noget saadant kan være rigtigt i forskellige Tilfælde, men jeg vil dog gerne benytte Lejligheden til at sige, at jeg tror, at vi i dette Land er lidt for tilbøjelige til at drive, hvad jeg vil kalde, Titelinflation. Der er en Tilbøjelighed til at give de forskellige Stillinger temmelig store Betegnelser. Jeg minder om, at der jo næsten ikke er nogen Provsby saa lille, at den ikke har en Overbibliotekar, og det kan de store Biblioteker efterhaanden ikke nøjes med, de skal have en Rigsbibliotekar. Jeg har i England været paa et videnskabeligt Bibliotek, der er langt større end det største her i Landet; der har de ikke engang en Overbibliotekar, den øverste der hedder Bibliotekar. Jeg tror derfor, vi skal være en lille Smule varsomme paa dette Punkt.

Det ærede Medlem Hr. Søren Olesen talte om Skatternes Indregning i Pristallet, og han sagde, at der var ingen Fare for, at Tjenestemændene skulde miste deres Interesse for Skatternes Højde, fordi Lønnen jo ikke stiger, før Pristallet er steget med 6 Points, saa at man rolig kan blive ved at lægge paa Skatterne inden for f. Eks. 5 Points, uden at det har nogen Indflydelse paa Lønnen. Det ærede Medlem spurgte, om jeg ikke kunde give ham Ret i dette Synspunkt. Dertil vil jeg sige, at det kommer virkelig an paa, hvor man befinder sig med Hensyn til Pristallet. Det er saadan, at Lønnen er uforandret, saa længe Pristallet er mellem 285 og 291, og dernæst er den uforandret mellem 291 og 297. Det er klart, at hvis Pristallet er 291, kan man roligt lægge lidt paa, indtil man naar op paa 296, men er man naaet op til 296, skal der kun lægges en ganske lille Smule paa Skatterne, saa vil Tjenestemændene pludselig faa en hel Portion, og saa vil Tjenestemændene være interesseret i at faa højere Skatter, selv om de selv skal betale lidt af dem. I det store og hele maa man sige, at den Omstændighed, at man har Pristalsregulering, gør, at man er mindre interesseret, end man ellers vilde være, i alle de Faktorer, der indgaar i Pristallet.

Naar det ærede Medlem Hr. Søren Olesen dernæst sagde, at den Forøgelse af Købekraften, jeg har talt om, ikke kom, hvis Lønforhøjelsen bliver afholdt gennem Udskrivning af større Skatter, er det naturligvis

rigtigt. Det var ogsaa derfor, jeg med Udgangspunkt bl. a. i den større Købekraft bebudede, at der kunde ventes større Skatter som Følge af det nye Forslag.

Det ærede Medlem Hr. Hvidberg talte om, at det foreliggende Lovforslag vidnede om, at der her i Landet er en Mangel paa Forstaaelse af, at ogsaa Universiteternes og andre videnskabelige Institutioners Arbejde er produktivt. Jeg vil gerne i denne Anledning sige, at det altid vil være en Skønssag, i hvilken Grad man skal forbedre en bestemt Klasse Tjenestemænds Stilling, for at man kan sige, at den har faaet den Anerkendelse, der tilkommer den.

Det er vanskeligt for mig som Videnskabsmand, det ved det ærede Medlem udmærket godt, at tale om dette Spørgsmaal, idet jeg maa have den samme Interesse som det ærede Medlem, og jeg tror i øvrigt som ogsaa de Medlemmer, der ikke er Videnskabsmænd, i, at Videnskabens Stilling i Samfundet bliver saa god som muligt. Jeg vil imidlertid gerne sige to Ting. For det første dette, at Videnskaben har dog trods alt faaet adskilligt i det foreliggende Lovforslag; jeg skal senere komme ind paa et Par Enkeltheder. Og for det andet, at der kan gøres noget for Videnskaben ad andre Veje end gennem Lønningsloven. Der kan gøres noget ved Bevillinger til videnskabeligt Arbejde, ved Støtte til Forskningen paa forskellig Vis. Det siddende Ministerium har paa mere end een Maade vist, at vi er villige til at gøre noget i saa Henseende.

Jeg maa i øvrigt opfatte det, der her i Lovforslaget foreligger om Videnskabsmændenes Stilling, som et Led i den Mosaik, som saa mange af de ærede Talere har været inde paa, en Mosaik, i hvilken det er vanskeligt at pille en Brik ud, uden at der samtidig falder nogle andre ud. Jeg har forstaaet, at dette i høj Grad gælder det foreliggende Lovforslag. Der er ikke blot om Videnskabsmændene, men ogsaa om forskellige andre Tjenestemænd blevet fremsat Bemærkninger om, at de var placeret mindre godt, end de fortjente. Om det er muligt at pille ved nogle af disse Brikker, uden at der gaar for meget i Stykker, kan jeg ikke bedømme i Øjeblikket, men jeg tror ikke, der kan pilles saa forfærdelig meget. Jeg vil dog gerne gøre opmærksom paa, at Videnskabsmændene har faaet ikke saa ganske lidt.

Det ærede Medlem Hr. Hvidberg sagde, at han af nærliggende Grunde skulde gaa let hen over Professorlønningerne. Disse Grunde er næsten lige saa nærliggende for